

στρώμα δὲν περιορίζεται εἰς μόνην τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ χωρεῖ καὶ πρὸς τὰ κάτω εἰς ἱκανὸν βάθος. Παρευθὺς δὲ τὸ φαινόμενον τονίζεται καὶ δὲν ἀργεί νὰ προσλάβῃ ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔντασιν, καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης ὥρας θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι τὸ πλοῖον περιέπεσεν εἰς πέλαγος πάγων, ὅπου συλληφθὲν μένει ἀκίνητον, ἐὰν ἡ ἀδιάκοπος κίνησις τοῦ δὲν διέλυε πάραυτα τὴν ὀπτικὴν ταύτην ἀπάτην. Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα, καὶ πάντα ταῦτα ἐξηλείφθησαν.

Ἐξετάζων τις μετὰ προσοχῆς τὸ ὕδωρ διασχιζόμενον ὑπὸ τοῦ πλοίου, παρατηρεῖ πλήθος θαυμασίων σωματίων φωτεινῶν, συνθλιβομένων πρὸς ἄλληλα, φωτεινοτέρων δὲ καθ' ἃ μέρος προσκρούουσι πρὸς τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου. Κάδος πληρωθεὶς ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου ἀνεσύρθη ἐπὶ τοῦ πλοίου, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο εὗρέθη πλήρες σωματίων φωσφορίζοντων, ἐχόντων μῆκος ἐνὸς ἕως δύο ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, σπινθηρίζοντων δὲ λαμπρῶς, ὁσάκις ἀνεκίνει τις αὐτὰ διὰ τῆς χειρὸς ἠριθμηθησαν δ' ἕως τετρακόσια τοιαῦτα σωματίαι ἐν τῷ κάδῳ, χωροῦντι δέκα λίτρας ὕδατος. Ἐὰν δὲ τις ἀνασύρας ἐκ τοῦ ὕδατος τὰ σωματίαι ταῦτα ἐξετάσῃ αὐτὰ πρὸς τὸ φῶς λυχνίας, βλέπει ὅτι συνίστανται ἐξ οὐσίας τινὸς πηγματώδους, ἧτις ἀποξηραίνεται ταχέως εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἀφανίζεται ἀφίνουσα σφαιρίδιον σκοτεινὸν ἔχον διάμετρον ἐνὸς χιλιοστομέτρου, ὅπερ μία σταγὼν ἀρκεῖ νὰ ζωογονήσῃ αὐτῆς, ἐξεγείρουσα συγχρόνως καὶ τὴν φωσφοριστικὴν αὐτοῦ ἰδιότητα. Συντρίβων δ' αὐτὰ ἐντὸς τῆς χειρὸς, ἀπολαμβάνει μικρὰν τινα σειρὰν φωτεινῆν, ἐν τῷ ἅμα ἀποσθεννυμένην, καὶ ἄσμορον.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φωτεινοῦ φαινομένου, περὶ οὗ πρόκειται, πρέπει ν' ἀναχθῆ εἰς σωροῦς μεγάλους ζωφίων φωσφορίζοντων, συνθλιμμένων πυκνῶς πρὸς ἄλληλα, καὶ παραγόντων φῶς μᾶλλον ἢ ἦττον λαμπρῶν, ἀναλόγως τῆς μεγαλιτέρας ἢ μικροτέρας αὐτῶν συμπυκνώσεως. Ὅθεν καὶ ἀδιστακτως δύναται ν' ἀπομακρύνῃ τις πᾶσαν ἄλλην ὑπόθεσιν ὡς πρὸς τὸν φωσφορισμὸν τῆς γαλακτώδους θαλάσσης. Ω.

ΤΟ ΑΔΙΑΒΡΟΧΟΝ ΤΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Ἐφευρέθη ἐσχάτως νέος τρόπος τοῦ καθιστᾶν τὰ ὑφάσματα ἀδιάβροχα, καὶ φαίνεται, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος μέλλει νὰ ἀποδειχθῇ κατὰ πάντα ἄριστος. Εἶνε δὲ, κατὰ τὸν Ἄρρόνον, ἀπλούστατος, καὶ συνίσταται τὸ νὰ διαπερασθῇ τὸ μέλλον νὰ κατασταθῇ ἀδιάβροχον πρᾶγμα διὰ πιεστηρίου περιέχοντος ἰδιαιτέρων τινῶν ὕλην. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐντὸς ἐνὸς ἢ δύο λεπτῶν πολλὰ μέτρα μεταξωτοῦ γίνονται ἀδιάβροχα, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ ἐκ τούτου ἡ ἐλαχίστη μεταβολὴ μήτε εἰς τὴν ὑφὴν μήτε εἰς τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος. Ἐξ ἐναντίας μάλιστα καὶ τὸ χρῶμα

τοῦ ὑφάσματος στερεοῦται, καθὼς φαίνεται, ἔτι πλεῖότερον.

Ὅλα τὰ εἶδη τῶν ἰστῶν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν τρόπον τοῦτον, ὁ χάρτης, τὰ ψάθινα σκιαδία, τὰ βιβλιοδετικὰ περικαλύμματα τῶν βιβλίων, τὰ δέρματα, κτλ. Ἐκ δύο μεταξωτῶν κυανοχρόμων τὸ ἕτερον ὑπεβλήθη εἰς τὸ πιεστήριον μετ' ἃ ἀμφοτέρω τὰ ὑφάσματα ὑπεβλήθησαν συγχρόνως εἰς ρεῦμα ὕδατος ἐπὶ τινα δευτερόλεπτα καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἀδιαβρόχου μεταξωτοῦ τὸ ὕδωρ διεξέρρευσε χωρὶς νὰ τὸ βρέξῃ, τὸ δὲ μὴ ἀδιάβροχον κατεβράχῃ ὅλον. Τεμάχιον στυπποχάρτου ὑποβλήθη εἰς τὸ πιεστήριον κατέστη ἀδιάβροχον ὡς ὁ χάλυψ, ἐν ᾧ ἡ ἀντίστροφος ἄψις τοῦ αὐτοῦ τεμαχίου διέσωσεν ὅλας τὰς ἀπορροφητικὰς ἰδιότητάς του.

Τεμάχιον χάρτου ἐρυθροῦ λεπτότατον ἀπέβη οὕτως ἀδιάβροχον ἐκ τῆς ὑγρασίας, ὡς ἐὰν ἦτο ἀπὸ καουτσού. Ἀξιοσημείωτον δὲ πλεονέκτημα τῆς νέας ταύτης μεθόδου εἶνε, ὅτι τὰ δι' αὐτῆς παρασκευαζόμενα ἀντικείμενα, ἐν ᾧ γίνονται ὅλως ἀδιάβροχα, διαπερῶνται ὅμως ὑπὸ τοῦ ἀέρος ἀπαραλλάκτως, ὅπως καὶ πρότερον.

Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε, καθὼς λέγουσιν, ἐφευρέσεις ἀποστράτου τινὸς ἀξιοματικῆς Ἀγγλοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τῇ ἀληθείᾳ, ἔλεγε τις προχθὲς πρὸς τὸν βουλευτὴν Π^{**}, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ χαμαιλέον τῶν πολιτικῶν κομμάτων, ἡ ἀποστροφή σας πρὸς τὴν σταθερότητα τῶν ἀρχῶν εἶνε κάπως ὑπερβολικὴ. Δὲν ἀρνείται κανεὶς ὅτι ὅλων τῶν κομμάτων αἱ ἀρχαὶ εἶναι σεβασταί, ἀλλὰ...

— Ἐδῶ σὲ σταματῶ, ἀποκρίνεται ὁ Π^{***}, ἀφοῦ ὅλων τῶν κομμάτων αἱ ἀρχαὶ εἶνε σεβασταί, τί κακὸν εἶνε νὰ μεταβαίῃ τις ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο;

Εἰς γραμματοκομιστῆς ἔλαμνε προχθὲς τὸν ἐξῆς ὄρισμόν:

Γυνὴ ὑπανδρευμένη εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον ἔρθεσεν εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται.

Νεῆνις ἀνύπανδρος εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον δὲν ἀπεστάλη ἀκόμη.

Ἡ γεροντοκόρη εἶνε γράμμα, τὸ ὅποιον ἐλημονήθη εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.

Καθ' ἣν ἐπαγγὴν ὁ διάσημος Ῥενάν εἶχε δημοσιεύσει τὸν *Bior* τοῦ Ἰησοῦ, ἐζήτηε νὰ ἐνοικιάσῃ οἰκημά τι.

Τέλος εὗρίσκει ἐν, καὶ δίδει εἰς τὸν θυρωρὸν τὸ ὄνομά του, λέγων ὅτι θὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἐπαύριον.

Ὁ θυρωρὸς, ὅστις εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ ἔλαβε πληροφορίας περὶ τοῦ προσώπου, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτε τὴν ἐπιούσαν ἐπανήλθε:

— Κύριε, μὲ εἶπαν ὅτι εἶσθε ἄνθρωπος ποῦ

κάμνετε *μεγάλον κρότον*; ἡμεῖς δὲν ἐνοικιάζομεν δωμάτια εἰς ἀνθρώπους μὲ τέτοια ἐπαγγέλματα.

* *

Ἡ Κα Ζ. δεικνύει εἰς τὸν μικρὸν τριετῆ υἱὸν τῆς εἰκόνα ὡραίαν παριστάνουσαν τὸν ἅγιον Ἰωάννην.

— Βλέπεις; λέγει, γιατί ἦτον πολὺ φρόνιμος ὁ ἅγιος, ὁ Θεὸς τὸν βραβεύει καὶ τὸν κάμνει τόσον ὡραῖον!

— Ὡ! λέγει ὁ μικρὸς ὡς διστάζων, δὲν εἶνε ἀλήθεια αὐτὸ, μαμά. Ὁ ἅγιος φαίνεται ἔτσι φρόνιμος, γιατί ἔναι κολλημένος· μὰ, ἂν ἔμπορούσε νὰ κουνηθῆ, θὰ ἔβλεπε!...

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀποστερηθὲν τῷ 1832, διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Βυρώπης, τοῦ πλείστου μέρους τῆς πατρῶς κληρονομίας, καὶ δεσμευθὲν ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας ἐντὸς στενοῦ πνιγροῦ κλωθοῦ, ἠδίκηθη βεβαίως οἰκτρῶς· ἀλλὰ καὶ ἡ Βυρώπη ἐτιμωρήθη, ἀξιώσασα, παρὰ τὰ διδάγματα τετρακοσίων ἐνιαυτῶν, νὰ συμβιάσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν συνύπαρξιν τῆς ἐλευθερίας ἥτις, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ἦναι, ἀποβαίνει παντοδύναμος, μετὰ τῆς καταδυναστείας, ἥτις ὅσα καταθλιπτικὴ καὶ ἂν ἦναι, ἀποβαίνει ἀσθενεστάτη. Ἡ Βυρώπη δὲν παύει ἀμνημονεῖσθαι περὶ τοῦ πρακτέου· καὶ νῦν μὲν ἐπιχειρεῖ πολέμους καταστρεπτικούς, νῦν δὲ ἀναγκάζεται νὰ καταδαπανᾶται εἰς προπαρασκευὰς οὐδὲν ἥττον ἐπιζημίους τῶν πολέμων. Ἐπίσθη μὲν καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ὅτι τὸ καθεστὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διατηρηθῆ, διστάζει ὅμως ἔτι περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναπληρώσεως αὐτοῦ. Ἡ κατοχὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου, ὁ λίθος τοῦ προσκόμματος, εἰς ἃν προσέκοψαν ἄχρι τοῦδε πάντα τὰ περὶ ἀνορθώσεως χριστιανικῆς κυριαρχίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ βουλευόμενα. (Παπαρρηγόπουλος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

☞ Ὁ Ἀλέξανδρος Δυμάς, ἔχων ἀνάγκην χρημάτων — καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἦτο ὁ πατὴρ — ἔγραψε πρὸς τινὰ τραπεζίτην παρκαλῶν αὐτὸν νὰ τὸν δανείσῃ διὰ μερικοὺς μῆνας ποσόν τι.

Ἡ ἐπιστολὴ, ἥτις ἦτο γεγραμμένη μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ πνεύματος, ἔφρασεν εἰς τὸν πρὸς ἃν ὄρον τῆς, καὶ ὁ λαβὼν αὐτὴν, ἀφ' οὗ τὴν ἀνέγνωσεν, ἔκρινεν ὅτι ὁ γράψας αὐτὴν δὲν εἶνε ἀνθρώπος ἱκανὸς νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του· ἐν μιᾷ λέξει, ἠρνήθη.

Τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ἐσπέρας ὁ τραπεζίτης εἶχε προσκεκλημένους εἰς τὸ γεῦμα. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων ἦσαν καὶ τινες λόγιοι, οἵτινες ἔκαμαν μετὰξὺ ἄλλων πολὺν λόγον περὶ αὐτογράφων ἐπι-

στολῶν, ὧν τινες, προϊόντα καλῶν δοκιμῶν, ἐπωλήθησαν εἰς μυθώδεις τιμὰς.

— Τῇ ἀληθείᾳ; ὑπέλαβεν ἐρωτήσας ὁ τραπεζίτης. Τῷ ὄντι τὰ πράγματα αὐτὰ ἔχουν ἀξίαν, καὶ δύναται νὰ τὰ πωλήσῃ τις;

— Βεβαίως! ἀπεκρίθη εἰς τῶν συνδαιτυμῶν· μία ὡραία ἐπιστολὴ τοῦ Οὐγγῶ, τοῦ Λαμαρτίνου, τοῦ Θιέρσου, τῆς κυρίας Σάνδ, δύναται νὰ πωληθῆ μὲ ἴσον βᾶρος τραπεζικῶν γραμμάτων.

— Τί λέγετε περὶ μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμά; ὑπέλαβεν ὁ οἰκοδεσπότης — αὐτῆς παραδείγματος χάριν;

Καὶ συγχρόνως ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου του ἐπέδειξε τὴν ἐπιστολὴν.

— Σὰς δίδω πέντε χρυσᾶ λουδοβίγια! ἀπεκρίθη ὁ φιλόμουσος συνδαιτυμῶν.

— Ἀπεδέχθη τὴν συμφωνίαν! ἐπανελάβεν ὁ τραπεζίτης.

Καὶ δι' ἑκατὸν φράγκα ἐξεποίησε τὸ ἐσπέρας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μεγάλου συγγραφέως, πρὸς ἃν ἠρνήθη τὴν αἰτηθεῖσαν χάριν τὸ πρῶτ.

☞ Μέχρι τοῦδε εἶδομεν πολλοὺς τρόπους γνωστοποιήσεως, τοὺς μὲν τῶν δὲ παραδοζότερους. Βεβαίως ὅμως πάντας ὑπερβαίνει κατὰ τὴν πρωτοτυπίαν ἢ ἐπομένῃ, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ἐσχάτως εἰς τῶν πρώτων ἐμποροπρακτῶν τῆς Μασσαλίας.

Οὗτος, ὅπως γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Κοινὸν τὰ προϊόντα τῆς τέχνης του, κατέφυγεν εἰς τὸ ἀπλοῦν μέσον τοῦ νὰ ἐνδύσῃ ἄτομόν τι, ἔχον εὐρυθμον τὸ σῶμα, διὰ μαύρου ἐνδύματος ὅσον ἔνεστι τελείως κατεσκευασμένου, ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ὁποίου, οἱ συναντῶντες τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἠδύναντο ν' ἀναγνώσωσιν εἰς γράμματα ὡραῖα κεντημένα τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ καταστήματος:

Μέγα ἐμποροπρακτικὸν κατάστημα

Ἐὸδος «Παραδείου», ἀρ. 19.

Ἐὸλόκληρος ἐνδυμασία ἀντὶ 25 μόνον φράγκ.

Δὲν εἶνε πρωτότυπος τῶντι γνωστοποιήσις; Φαντάσθητε τώρα ὅπως ἄστειας συνεπίαις θὰ εἶχεν ἡ γνωστοποιήσις αὕτη, ἐὰν ὁ φορὼν τὸ ἐνδυμα μετέβαινε λ. χ. εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἐκάθητο ἐμπρὸς κανενὸς ἄλλου ὀράπτου, ὅστις ἐλθὼν ἐκεῖ ἵνα διασκεδάσῃ, θὰ ἦτο ἠναγκασμένος ὁ ταλαίπωρος νὰ ἀναγινώσκῃ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἐπὶ τῆς ῥάχους τοῦ ἄλλου τὴν γνωστοποιήσιν τοῦ ἀντιζήλου του!

☞ Κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ δόκτορος Engel οἱ ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τοῦ 1879 καθ' ὅλην τὴν γῆν κατασκευασθέντες σιδηροδρόμοι ἔχουσι μῆκος 350,000 χιλιομέτρων· εἰς ὑπηρεσίαν τῶν σιδηροδρόμων τούτων κατεσκευάσθησαν ἀτμάμαζαι μὲν 105,000, ἄμαζαι δι' ἐπιβάτας 210 χιλιάδες καὶ ἄμαζαι φορτηγοὶ 245,000, διὰ τὰ